

Mededelingen inzake het Boswezen, de Houtvoorziening en de Jacht

RAPPORT VAN DE COMMISSIE TER BESTUDERING VAN DE INVLOED VAN HET SUCCESSIERECHT OP BOSBEZIT (UITGAVE BOSSCHAP) *)

[93 (492)]

door

G. GERBRANDA

De Commissie die dit rapport opstelde was in 1953 door de Hoofdafdeling Bosbouw van de Stichting voor de Landbouw in het leven geroepen.

In de inleiding wordt er op gewezen, dat onze landgoederen en bosbezittingen veelal in nood verkeren. Dit is inderdaad een feit, getuige ook het verschijnsel, dat de laatste jaren vele landgoederen en bosbezittingen van particuliere handen zijn overgegaan in het bezit van gemeenten, stichtingen of ook wel grote maatschappijen, zoals levensverzekeringsmaatschappijen.

De omstandigheden, dat in het bijzonder de successierechten het voortbestaan van een landgoed of bosbezitting in particulier bezit in gevaar kunnen brengen, heeft de Hoofdafdeling aanleiding gegeven deze commissie de vraag voor te leggen, wat er op het stuk van de successierechten voor het behoud van de particuliere bossen op korte termijn kan worden gedaan. Het daarop thans verschenen rapport is een waardevolle publicatie geworden, die helder is geschreven en logisch is ingedeeld.

Na de inleiding volgt hoofdstuk II, waarin de betekenis van het bos uit verschillende oogpunten wordt belicht en waarin aan het eind een paragraaf is gewijd aan enkele fiscale facetten van het particuliere bosbezit. Hierin wordt betoogd, dat het particuliere bosbezit, op grond van de algemene belangen, welke het heeft te behartigen en waarvoor het onmisbaar is, recht heeft op fiscale tegemoetkomingen. In elk geval dient er voor gewaakt te worden, dat de fiscale lasten niet zo drukkend worden, dat zij het voortbestaan van particuliere landgoederen en bosbezittingen in gevaar brengen.

In de hoofdstukken III en IV wordt het successierecht en de invloed van dit recht op het particulier bosbezit aan een nadere beschouwing onderworpen. Duidelijk wordt uiteengezet, dat zeer in het bijzonder de successierechten het voortbestaan van een bosbezit, zo niet altijd on-

*) Verkrijgbaar bij het Secretariaat van het Bosschap, Laan Copes van Cattenburch 100, 's Gravenhage, tegen de prijs van f 1.40 (postrekening 6792). Red.

mogelijk maken, dan toch in elk geval zeer bemoeilijken. Deze belasting moet gewoonlijk worden voldaan uit de middelen, die worden verkregen door de velling ineens van al het kapbare hout en waar gemiddeld eens in de 30 jaren een successie plaats heeft, is het begrijpelijk, dat aldus de nodige rust en regelmaat aan het bedrijf volkomen wordt ontnomen.

Hoofdstuk V is gewijd aan de overheidsmaatregelen ter bescherming van het bos. Hierin wordt de grote betekenis van de Natuurschoonwet 1928 uiteengezet en wordt voorts dankbaar melding gemaakt van de faciliteiten verleend aan de bosbezitters bij de vermogensaanwasbelasting en de Heffing ineens, alsmede van het feit, dat inkomsten uit bos vrijgesteld zijn van inkomstenbelasting. In een afzonderlijke paragraaf wordt opgesomd, wat van overheidswege, op ander dan fiscaal terrein gedaan wordt om het bosbezit te steunen. Inderdaad, men kan niet beweren dat dit rapport eenzijdig of onvolledig zou zijn.

In hoofdstuk VI wordt de vraag gesteld of de overheidsmaatregelen toereikend zijn. Deze vraag wordt ontkennend beantwoord en m.i. wordt zeer terecht op velerlei bezwaren gewezen.

1° dat de omzetbelasting te zwaar drukt op het bosbedrijf, terwijl landbouwproducten vrijgesteld zijn van omzetbelasting. Daarbij wordt er twijfel uitgesproken over de juistheid van de beslissing van de Tariefcommissie, dat hout op stam als toekomstig roerend goed aan omzetbelasting onderhevig is.

2° dat naar het oordeel van de commissie aandelen in een „landgoed N.V.” ten opzichte van de successiebelasting niet gelijk gesteld mogen worden met industriële- of handelsaandelen, maar de belasting van deze aandelen dient te worden aangepast aan die welke voor het landgoed (niet N.V.) op grond van de Natuurschoonwet 1928 gelden.

3° dat de Natuurschoonwet 1928, wel halvering van de bestemmingswaarde wegens openstelling voor het publiek kent voor de vermogensbelasting en dat zulke evenzeer nodig is ten opzichte van de successiebelasting. Met vette letters en grote waardering wordt dan ook melding gemaakt van de ter zake door de regering reeds gedane stappen.

4° dat wat het successierecht in het algemeen betreft : a. bij de waardering van het in bos belegd kapitaal onvoldoende rekening wordt gehouden met de bezwarende omstandigheden van dit bedrijf ; b. het successierecht als zodanig voor bosbezit te hoog is ; c. het tijdstip van betaling van het successierecht voor bosbezit ongunstig is.

In hoofdstuk VII tenslotte zijn de wensen van de commissie in een 6-tal desiderata kort en zakelijk geresumeerd.

Voor de recensent was het bestuderen van dit rapport geenszins een corvé, eerder een genot. Ieder die belang stelt in de belastingvraagstukken van de bosbouw raad ik aan zich dit rapport aan te schaffen.